

bi njej izprosila blaženo smrt. Upamo, da ji bode Mati Milosti prošnjo uslišala, ker se tudi na ta imenitni namen vsaki dan za vse družbenike in dobrotnike ena sv. meša služi.

Gospodarske stvari.

Slov. posojilnica v Gornji Radgoni.

Danes sem dobil v roke računski sklep naše »Posojilnice v Gornji Radgoni, ki prav lepo in dobro uspeva, ter me tako veseli, da Vam, častiti gospod urednik, moram nekaj pisati. Kakor se iz tega računskega sklepa razvidi, pristopilo je Posojilnici v teku prvih deset mesecev 105 zadruženikov; to je že lepo število za tako kratek čas, posebno pa z ozirom na veliko število nasprotnikov, ki jih ima ta zavod. Posojilnica je imela v teku teh 10 mesecev 60.755 gld. 49 kr. prometa, to je ogromna svota in kaže, kako potrebno je bilo, da se je Posojilnica ustanovila. Še bolj pa se čudim in gotovo se boste tudi Vi čudili, da ima Posojilnica že 508 gld. 76 kr. rezervnega zaklada, svojega premoženja; to je najboljši dokaz dobrega gospodarstva pri Posojilnici; ta uspeh imamo zahvaliti neutrudljivemu in nesebičnemu delovanju gospodov ravnateljev Posojilnice. Ravno ta svota od 508 gld. 76 kr. vzbudila je v meni več mislij, ki Vam jih, častiti gospod urednik, moram naznaniti, pred vsem, koliko dobička od naših žuljavo zasluženih krajcarjev je dosedaj šlo v roke nemških Radgonskih purgarjev, ki niso dozda za naš okraj ne krajcarja imeli, ki so ves dobiček Radgonske hranilnice samo za se in za nam tako sovražni šulverein in Südmark in druga društva, ki nam hočejo naš materni slovenski jezih vzeti, vselej in dosledno porabili. Se ve, da Posojilnica od sedaj še ne more, akoravno ima že 508 gld. 76 kr. svojega čistega premoženja, še nič ali le malo za občni blagor storiti, ker mora najprej gledati na to, da bode na trdih nogah stala; če bode enkrat kake dve leti obstala, potem bode že svoj dobiček tako, kakor druge Posojilnice za blage namene porabila za naš okraj, gotovo ne za Radgonske purgarje — to njih bode, ker njim je Posojilnica nekaj dobička vzela in to je menda tudi edini vzrok, da po svojih pristaših, kakor Wratscho (beri Bračko) in drugi med ljudstvom proti Posojilnici tako grdo hujskajo: — sline se njim cedijo po lepih krajcarjih.

Ker vidimo, da Posojilnica tako dobro dela ter je začetek tako lep, moramo mi in to je dolžnost vseh krajanov Gornje-Radgonskih tudi Posojilnico in le Posojilnico, ne »sparkaso« v Radgoni podpirati in ne le s tem, da si pri njej izposodimo, ampak da pri njej tudi naše prihranjene krajcarje naložimo, ker s tem si bomo demo le sami hasnili, ne samo s tem, da dobivamo od Posojilnice $4\frac{1}{2}\%$ od naših tamkaj naloženih denarjih, ampak tudi s tem, da bode Posojilnica vsled tega vsako leto imela večji promet in večji dobiček, ki se bode za naš okraj, za nas porabil.

Gorenje-Radgonski posestniki — oprostite, gospod urednik, ker prav za prav tem je moje pismo namenjeno, ne Vam — polagam Vam na srce, podpirajte Posojilnico na vse načine, ker s tem si sami in našemu okraju koristimo.

Sejmovi. Dne 8. maja v Brežicah, na Polji in v Rogatci. Dne 9. maja v Arnoži, pri Sv. Juriji v Slov. goricah in v Podplatu pri Kostrivnici. Dne 10. maja pri Sv. Primoži blizu Celja in dne 11. maja pri Sv. Magdalenii v Mariboru.

Dopisi.

Iz Maribora. (Iz Amerike) imamo pismo v rokah ter sodimo, da bode dobro, če povzamemo tudi za naše bralce nekaj iz njega. Pisec je doma iz Pobrežja in je letos šel z ženo in dvema otrokoma v Brazilijo ter piše od ondod svojemu očetu tako-le: »Veselega Vam nimam pisati, kajti tako se še meni ni nikdar godilo, kakor se nama sedaj godi. Iz Genove sem Vam pisal, da nisem kaj dobrega na barki videl niti si skusil. Kar tisti agent piše, je vse neresnica in srečni so tisti, ki so jih dne 15. februarja v Mariboru pridržali! Kdor ima denarje, tisti sme že v Brazilijo v Št. Pavel, da jih tam zapravi. Tu je vse drago, vino po 1 fl. 40 kr., pivi po 40 kr. salate glava po 70 kr., pa se je eden še kar ne najé. Stanovanje je drago od 20 do 50 fl. na mesec. Zasluži si pa tudi človek nič ne toliko, kakor pri Vas pravijo. . . . Tudi tukaj pride gospoda pa agentje po ljudi ter jih po 8 do 15 ur daleč odpeljuje. Jaz sem dobil delo s F. . . . pri nekem gospodu 8 ur daleč od Št. Pavla. F. je zdrav ter je ostal v službi, jaz pa sem zbolel in tudi Tonika (hčerka) ter sem prosil gospoda, naj nas zapelje nazaj v Št. Pavel. Tu so mi rekli pri avstrijskem konzulu, da nas bodo nazaj k Vam poslali, pa čakal sem celi mesec in niso nas poslali nazaj pa tudi podpore nam niso nič dali. Za to, kar stoji v tistih agentovih bukvicah, nočejo nič vedeti, češ, da jih to nič ne »pekimra« (skrbi). (Konec prih.)

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Naseljevanje) nemških Moravskih družin kot delavske moči za tukajšnje Nemce — to se je naši podružnici društva »Südmark« ponesrečilo. Mislili so si, da bodo s temi ljudmi kar poplavili Slovenske gorice, ali varali so se. Prva družina, katera je došla sem k vitezu Infeldu, je te dni zopet odšla: in ko bodo bralci »Gospodarja« te vrstice brali, bode družina že gotovo zopet v svoji ljubi domovini. Gotovo je bila ta prva in zadnja v tem stoletji, katera je prišla k tukajšnjim »privandranim« Nemcem na »raboto«. Goraj imenovani Infeld pač menda misli, da še živi v prvi polovici tega stoletja, ko je še bila tlaka na dnevnem redu; noben viničar, ne posel ne zdrži pri njem, ker njim ne da pravega živeža, ne plačila. Šulvereinskemu učitelju Brandajsu, kot tajniku »Südmarkovske ortsgruppe«, pa svetujem, naj v prihodnje poskrbi za viteza Infelda take delavce, ki bodo kamenje jedli in drva. — Z dnem 1. maja smo dobili, hvala Bogu, tudi malo dežja. Vsa narava je na novo oživljena. Travniki postajajo zeleni, setve bodo si zopet opomogle; in sadno drevje je v najlepšem cvetu. Daj Dog, da bi se tudi v jesen zamogli z veseljem ozirati na z zlahtnim sadjem obložena drevesa!

Iz Vitanja. (Posojilnica.) Dne 28. marca je bilo letno zborovanje ondotne posojilnice. Vdeležilo se ga je dovoljno število domačih posestnikov, pa tudi iz sosednjih župnij so prišli v znak, da vedó ceniti važnost denarnega zavoda za naš še pred kratkim v narodnem obziru tako zanemarjeni okraj. Kot načelnik posojilnice je povzel prvi besedo č. g. župnik, ter v krepkih in jednatih besedah narisal na kratko delovanje posojilnice v preteklem — tretjem upravnem — letu, omenjal veliko nalogo, katero so si naložili odborniki, kakor tudi dolžnosti porokov in dolžnikov. Iz poročila posnemamo, da je posojilnica imela prometa 142.606 gld., hranilnih vlog 72.633 gld., danih posojil 74.033 gld., zadruženikov 349 in čistega dobička 459 gld. 19 kr. — Pri volitvi odbora so se na novo izvolili poprejšnji odborniki, namreč načelnikom č. g. župnik Žičkar, odbornikom pa gg.: Fran Jankovič, Florijan Jeseničnik, Jakob Grile in Lenart Hrusterl, nadzornikom in njegovim namestnikom pa gg.: Ivan Verčnik in Vin-